

Chương 167: Thám Hiểm Darklands (18) - Thức Tỉnh Sức Mạnh Mới

(Số từ: 5221)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

1:34 AM 06/04/2023

Sự khác biệt giữa Snoton và chúng tôi là khá rõ ràng.

*Kaang!

Chỉ bằng cách chặn thanh kiếm của anh ta, tôi đã bị đẩy lùi vài bước bởi sức mạnh tuyệt đối đằng sau nó.

Tôi cảm thấy một cơn đau nhói chạy qua tay mình. Nó không thể so sánh được với lần tôi chiến đấu với Mayarton.

Thật tốt là tôi đã không buông thanh kiếm của mình.

Trước đây, tôi chắc chắn sẽ buông bỏ nó.

*Groooooowl!

Những Zombie phía sau chúng tôi đang tấn công Eleris.

*Gruaaaaar!

*Gruuaaaarg!

Eleris có lẽ đã quyết định ngừng giả vờ rằng cô ấy là một pháp sư cấp thấp. Những [Fireball] mà cô

ấy liên tục ném ra là bằng chứng cho điều đó. Tuy nhiên, Ellen không có thời gian để bị sốc trước sức mạnh của Eleris.

*Khang! Khang! Kang!

“Ku...Hức!”

Chỉ chặn đòn tấn công của anh ta là gần như không thể chịu nổi. Ngoài kỹ năng của anh ấy, sức mạnh và phản xạ của anh ấy đã ở một cấp độ hoàn toàn khác với tôi.

*Kaaaang!

“Khục khục!”

May mắn thay, có hai chúng tôi. Nếu anh ta tấn công một trong số chúng tôi, anh ta sẽ luôn phải hứng chịu đòn tấn công của người kia.

*Vút!

Tôi vung kiếm vào lưng anh ta khi anh ta đang làm chệch hướng thanh kiếm của Ellen.

Tuy nhiên, anh ta dường như không quan tâm đến bất kỳ vết thương nào gây ra cho anh ta, vì vậy anh ta chỉ vung kiếm ngay về phía tôi. Tôi rút thanh kiếm ra ngay lập tức và lùi lại. Tuy nhiên, nếu tên đó vung xa hơn một chút nữa, hẳn đã có thể chém đứt đầu tôi.

Tôi đâm anh ta rất sâu, nhưng có vẻ như anh ta sẽ không chết vì vết thương đó sớm.

“Chuyện nhằm nhí gì vậy...”

*Chữa lành...

Tuy nhiên, tôi không ngờ rằng vết thương gần như sẽ tự lành ngay lập tức.

Cả tôi và Ellen đều nhìn cảnh đó mà không tin nổi.

*Sự tái tạo.

“Chúng ta nên chém chứ không phải đâm anh ta.”

“Được.”

Chúng tôi phải cắt anh ta và giết anh ta trong một cuộc tấn công duy nhất.

Nếu là một đối một, chúng tôi sẽ không phải là đối thủ của anh ấy, nhưng hiệu quả của sự phối hợp ăn ý của chúng tôi đã cho thấy kết quả tuyệt vời.

Như vậy, sự khác biệt về sức mạnh áp đảo có thể được khắc phục. Tôi và Ellen đã luyện tập với nhau rất nhiều. Mặc dù chúng tôi chưa bao giờ luyện tập cho các trận chiến hợp tác, nhưng chúng tôi có thể đoán được những gì đối phương đang định làm ở một mức độ nào đó.

Thực sự không phải vì chúng tôi có phản ứng hóa học tuyệt vời hay bất cứ điều gì mà bởi vì chúng tôi đã quen với việc chống lại nhau.

Anh chàng tập trung nhiều hơn vào Ellen như thể theo bản năng anh ta nhận ra rằng cô ta mới là bên đáng sợ hơn. Sau một vài cú đánh, tôi vung kiếm vào cổ anh ta.

*Xoẹt! Văng!

Giống như cắt cổ lũ Zombie trước đó, tôi đã cắt được cổ anh ta trong khi anh ta đang chặn cú vung của Ellen. Đầu của anh ta đã bị cắt đứt trong một cú vung duy nhất.

“Cái đó... Điên rồi...”

Cái đầu rơi xuống lại bắt đầu dính vào cổ anh ta. Mặc dù đầu của anh ta vừa bị cắt đứt và ngay lập tức quay trở lại với anh ta, nhưng biểu cảm của anh ta không hề thay đổi một chút nào. Chúng tôi không thể đọc được bất kỳ cảm xúc nào từ đôi mắt của anh ấy, như thể chúng hoàn toàn không có bất kỳ hình thức sống nào.

Khi tôi nhìn anh chàng đó, anh ta tạo ra một cảm giác hoàn toàn khác so với những Zombie đó.

Tôi cảm thấy như mình đang nhìn vào một sinh vật hoàn toàn khác, không phải người hay xác sống.

Sức mạnh vượt trội, tốc độ phản ứng và khả năng hồi phục.

“Thanh kiếm đó.”

Trong tình huống mà thông tin về kẻ thù rất khan hiếm, tất cả những gì chúng tôi có thể làm là phỏng đoán.

“Chúng ta phải lấy thanh kiếm đó ra khỏi tay hắn.”

Manh mối duy nhất tôi có là thanh kiếm là nguồn gốc của mọi thứ.

Nếu khả năng tái tạo của anh ta cũng đến từ thanh kiếm đó, thì chúng ta sẽ phải lấy thanh kiếm đó ra khỏi tay anh ta, bằng mọi giá.

Nếu cách đó cũng không hiệu quả, chúng tôi vẫn có thể nghĩ ra nước đi tiếp theo sau khi đã thử.

Trong trường hợp xấu nhất, chúng tôi luôn có thể trốn thoát bằng cách [dịch chuyển tức thời].

Snoton lao vào chúng tôi. Tôi là mục tiêu của anh ta.

“Hap!”

Nếu tôi cố gắng chặn nó, tôi sẽ bị đẩy ra xa bởi sức mạnh tuyệt đối của anh ấy. Do đó, tôi phải sử dụng sức mạnh của chính anh ta để chống lại anh ta bằng cách làm chệch hướng nó hoặc theo sau đòn tấn công của anh ta. Rõ ràng là anh ta chiếm thế thượng phong về sức mạnh, nhưng kỹ thuật của anh ta còn thiếu.

Kiểm thuật của anh ta thậm chí không thể so sánh với của Ellen. Rằng Ellen đã là đối tác đấu kiếm của tôi trong một thời gian khá dài.

Tôi đã học được cách phản ứng khi đối mặt với một đối thủ có sức mạnh áp đảo. Tôi phải học những kỹ năng đó, vì Ellen cũng vượt xa tôi về sức mạnh tuyệt đối.

Tôi đã quen với việc chiến đấu với một người có sức mạnh áp đảo!

*Kakang!

“Kurk!”

Anh ấy đã bị phân tâm khi tấn công tôi và không nhận thấy thanh kiếm của Ellen đang đâm tới từ bên cạnh. Ellen chắc chắn có lợi thế về kỹ thuật, và tôi cũng nhỉnh hơn một chút về kỹ thuật; chúng tôi cũng đã tấn công anh ta cùng một lúc.

Tôi không chắc mọi thứ sẽ kết thúc như thế nào nếu chúng tôi phải đối mặt trực tiếp với kẻ thù có khả năng tái sinh vô tận đó, nhưng với cả hai chúng tôi, chúng tôi đã có thể đối đầu với anh.

Tiếp theo, anh tấn công về phía Ellen.

*Rầm!

Một cái gì đó không thể tin được đã xảy ra.

Ellen đỡ nhát kiếm của Snoton bằng cơ thể mình. Tuy nhiên, thay vì máu phun ra, cô được bao phủ bởi một ánh sáng xanh nhạt.

Thay vào đó, cô ấy thực sự ôm thanh kiếm đó như thể cô ấy không hề có ý định buông nó ra.

Vòng đeo tay bảo vệ dùng một lần. Tôi nhớ nó vào lúc đó.

Một cỗ vật phòng thủ duy nhất có thể tạo ra một khoảng cách lớn như vậy, phải không?

“Reinhardt!”

Cơ thể tôi đã phản ứng khi cô ấy hét lên.

“Chỉ cần đưa cho ta cánh tay chết tiệt của người!”

*Xoẹt!

Tôi dùng hết sức vung thanh kiếm của mình, cắt đứt cổ tay của Snoton.

*Klaang!

Ellen ngay lập tức đá thanh kiếm đi ngay khi nó chạm đất.

“Kuaaaaaaark!”

Anh chàng đột nhiên hét lên và chạy về phía bàn tay bị cắt đứt của mình. Cứ như thể anh ta đột nhiên mất bình tĩnh, mặc dù cho đến lúc này anh ta hoàn toàn bình tĩnh.

Bàn tay không còn dính vào cổ tay nữa; nó cũng không tái sinh.

Thanh kiếm bị đá bay đang run lên bần bật.

Với điều đó, người ta có thể nói rằng tách thanh kiếm khỏi anh ta là câu trả lời đúng đắn.

*Thịch!

Ellen đã đánh vào bụng người đàn ông sau khi anh ta cố gắng chạy về phía thanh kiếm và hạ gục anh ta.

"Yếu đuối...!"

Như thể sức mạnh quái dị đó vừa trỗi dậy và rời khỏi cơ thể anh ta, anh ta đi ra ngoài thật dễ dàng. Một người đàn ông lảm nhảm và một thanh kiếm đang run rẩy và vo ve đều nằm trên mặt đất.

Ellen vung Lament vào Snoton, người không di chuyển, và chặt đầu anh ta.

“Keeeeaaark!”

Cùng với đó, cơ thể của người đàn ông, vốn đã run rẩy như điên cho đến lúc đó, hoàn toàn mềm nhũn.

*Wooh!

Tuy nhiên, nó không kết thúc ở đó.

Thanh kiếm bắt đầu đột ngột lơ lửng trong không trung và bay về phía không ai khác chính là một trong những Zombie mà Eleris đang tiêu diệt.

*Kwak!

Và sau đó, một trong những Zombie cuối cùng đã bắt được nó. Nói chính xác, như thể nó đã ra lệnh cho một trong những Zombie bắt nó.

Thanh kiếm bị nguyên bay về phía chủ nhân tiếp theo của nó.

* * *

Một Zombie với khả năng được cường hóa chạy về phía tôi với thanh kiếm đó.

*Kaang!

“Khục khục!”

Chỉ một cú vung kiếm đã đẩy tôi ra xa.

Thanh kiếm tăng cường sức mạnh cho bất cứ ai là vật chủ của nó.

Ngay cả khi chúng tôi chặt đứt cánh tay của Zombie đó một lần nữa, thanh kiếm sẽ bay sang một Zombie khác. Rõ ràng là nó đã kiểm soát tất cả các Zombie xung quanh nó.

Nếu chúng tôi không làm gì đó với chính thanh kiếm, tình hình sẽ chỉ lặp đi lặp lại. Eleris đang làm điều quan trọng nhất để thoát khỏi bầy Zombie. Tốt nhất là giết hết Zombie rồi chặt tay vật chủ.

Tôi không thể theo kịp thứ đó chỉ với [sức mạnh thể chất] của mình.

Điều tốt là thứ đó đặt rất nhiều niềm tin vào sức mạnh của chính nó, vì vậy nó đã tiến lên phía trước với điều đó. Như vậy, tôi có thể trì hoãn nó một chút.

Tuy nhiên, gánh nặng trên cơ thể tôi đang tăng lên từng phút.

Toàn thân tôi đau nhức.

*Vút!

Và tôi cảm thấy như thanh kiếm đó thực sự đang học. Nó tránh đòn tấn công của Ellen nhắm vào cánh tay của nó.

Biết rằng chúng tôi đang nhắm đến việc cắt đứt cánh tay của nó, nó chỉ tập trung vào những cuộc tấn công đó.

Tất cả các vết thương khác của nó dù sao cũng sẽ tái tạo. Zombie tiếp tục phục hồi với sức mạnh của thanh kiếm.

*Bang! Babang! Bang!

Eleris cũng không thể tiếp tục chặn đám Zombie đó. Cô ấy nghĩ chúng tôi có thể tự xoay xở sao? Liệu cô ấy có thể bảo vệ chúng tôi nếu nó thực sự trở nên nguy hiểm?

Hỏi những loại câu hỏi đó là không thể trong tình huống đó. Tôi không biết liệu Eleris có còn đủ sức hay không, và tôi không nghĩ rằng mình sẽ thực sự tin cô ấy nếu cô ấy nói rằng cô ấy có thể xử lý mọi thứ.

Chúng tôi phải tự nghĩ ra thứ gì đó mà không nhờ Eleris giúp đỡ.

Tôi không nên dựa quá nhiều vào bảo hiểm của mình.

Toàn thân tôi tê dại. Cổ tay và vai của tôi như sắp gãy ra mỗi khi tôi phải làm chệch hướng những cú đánh đó.

“Chúng ta không thể để điều này trở thành một cuộc chiến tiêu hao.”

Chúng tôi phải tránh một cuộc chiến tiêu hao bằng mọi giá. Tuy nhiên, thể lực và sức mạnh của đối thủ dường như vô tận, và chỉ sau khi giao chiến với nó trong một khoảng thời gian ngắn, rõ ràng là

chúng tôi sắp bị đánh bại hoàn toàn. Rõ ràng là Ellen cũng đã phải chịu đựng sự căng thẳng nghiêm trọng về thể chất.

Nhưng làm thế nào chúng tôi có thể tránh được tình huống đó?

Trong lúc bế tắc đó, Ellen đã gọi tôi.

“Reinhardt.”

“Vâng.”

Nếu nó cứ đổi vật chủ, thì nó sẽ không còn là mối đe dọa nữa, vì vậy chúng tôi chỉ cần tiếp tục chặt đứt cánh tay của vật chủ.

Ellen dường như đã xác định rằng cô ấy có thể tự mình chặt đứt cánh tay của con Zombie đó.

Nhưng nếu chúng tôi không hợp tác, chúng tôi phải giải quyết như thế nào?

“Từ giờ đừng can thiệp nữa.”

Ellen hít một hơi thật sâu.

—Trước khi rời khỏi Darklands.

‘Này. Đánh hết sức với tôi đi.’

‘...Cái gì?’

Đó là ngày Loyar hỏi Ellen liệu cô ấy có thể chết vì Reinhardt không, và cô ấy nói rằng cô ấy không biết.

Loyar nói với Ellen rằng mình có điều muốn hỏi cô ấy.

'Hãy cố gắng đánh tôi bất cứ nơi nào dì muốn, mạnh nhất có thể.'

'Cái gì? Thay vào đó, cô có muốn bị đánh không?'

'Tôi sẽ làm nó.'

Khi ra lệnh, Ellen dùng hết sức đâm vào bụng Loyar. Có thể nghe thấy một âm thanh gần giống như tiếng gầm, nhưng Loyar dường như hoàn toàn không hề hấn gì, mặc dù cô ấy chỉ bị đẩy lùi một chút.

Khi lần đầu tiên chạm trán với Loyar, cô ấy đã kiểm soát sức mạnh của mình một chút, nhưng lần đó, cô ấy chắc chắn đã sử dụng hết sức mạnh của mình.

Mặc dù Loyar không bị thương chút nào, nhưng cô tự hỏi liệu nắm đấm đánh vào mình có bị gãy hoàn toàn không.

'Dì biết những gì tôi đã làm, phải không?'

'...[Tăng cường sức mạnh ma thuật].'

'Chính xác.'

Loyar đã có thể bảo vệ và củng cố cơ thể của cô ấy bằng [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

'Có một sự khác biệt rất lớn giữa người biết cách làm điều này và người không biết. Nó giống như ma thuật. Không phải ai cũng làm được điều này. Cũng như chỉ có rất ít pháp sư, nên cũng có rất ít người có đủ tài năng để thực hiện kỹ năng này.'

'Tôi sẽ không nói cho dì biết tại sao tôi có thể làm được, vậy nên nhìn tôi như vậy cũng chẳng ích gì.' Giống như có rất ít người có tài năng trở thành Pháp sư, có rất ít người có thể [Tăng cường sức mạnh ma thuật], và những người có thể được coi là đã bước vào vương quốc của siêu nhân. Thậm chí còn có ít người quản lý để thành thạo kỹ năng này.

'Ý tôi là, nếu cô không thể sử dụng nó, cô sẽ không thể đánh bại tôi cho đến khi cô đá vào xô. Sẽ khác nếu như cô sử dụng thanh kiếm kỳ lạ đó của mình. Tuy nhiên, nó sẽ không tạo ra nhiều khác biệt.'

Họ ở các cấp độ khác nhau rõ rệt.

Do đó, Ellen sẽ không bao giờ có thể đánh bại Loyar ngay từ đầu trừ khi cô ấy vượt quá giới hạn của mình.

'Tôi không nghĩ họ sẽ dạy cô điều đó ở Temple. Chưa, ít nhất. Nếu cô thực hành điều này sai cách... Thật khó để diễn tả bằng lời, nhưng cô sẽ chết sau khi chảy máu từ mọi lỗ chân lông trên cơ thể. Cô không thể học phép thuật nếu bản thân không thông minh, nhưng kỹ năng này sẽ khiến cô chảy máu nếu cô không thể thực hiện nó đúng cách và vẫn muốn sử dụng nó, vì vậy người ta nên hết sức cẩn thận khi dạy kỹ năng này.'

[Tăng cường sức mạnh ma thuật]

Đó là một con dao hai lưỡi. Do đó, chỉ những người có tài năng phù hợp mới được chọn để học nó và họ được dạy một cách cẩn thận. Nếu một người dạy họ không tốt, điều đó sẽ làm mất đi những tài năng và mạng sống quý giá.

'Nếu đó là một kỹ năng chỉ có thiên tài mới đủ điều kiện để học, thì chỉ có thiên tài thực sự có thể sử dụng nó, phải không? Vì vậy, ngay cả trong số những thiên tài này, vẫn có những người bình thường, giống như có những tài năng đặc biệt trong số tất cả các pháp sư ngoài kia. Nó là như vậy.'

Loyar nhìn Ellen.

'Cô sẽ học điều này thực sự dễ dàng.'

Theo quan điểm của cô ấy, Ellen là một con quái vật không thể xếp vào bất kỳ hạng mục nào, vì vậy cô ấy không cần phải quá cẩn thận dạy cô ấy điều đó.

'Thành thật mà nói, nếu là cô, cô có thể thậm chí không cần bất cứ ai dạy mình những thứ này, phải không?'

Nó thậm chí dường như không cần thiết cho cô ấy để có một giáo viên.

'...Tôi không biết làm thế nào.'

Trước những lời của Ellen, Loyar chỉ lắc đầu.

‘Cô chưa bao giờ thử làm điều đó.’

Cô ấy chưa bao giờ học nó, vì vậy cô ấy chưa bao giờ thử làm nó trước đây. Đó là điều đương nhiên. Tại sao cô ấy lại sử dụng thứ mà cô ấy chưa bao giờ học cách làm?

Ellen nghĩ rằng bà cô tóc hoa râm đang nói chuyện một cách kỳ lạ.

‘Cô cảm thấy [sức mạnh ma thuật] trong cơ thể mình, cứ sử dụng nó theo ý muốn của mình, và sau đó củng cố cơ thể của với nó mình. Đơn giản mà.’

Đó là một lời giải thích quá đơn giản về khái niệm [Tăng cường sức mạnh thuật]. Rất cuộc, đó không phải là thứ có thể được tóm tắt chỉ trong một vài từ.

‘Nghe có vẻ đơn giản, nhưng tại sao không ai học được nó?’

‘Nó chỉ có vẻ đơn giản với cô thôi.’

Loyar rất tự tin.

‘Mặc dù nó rất khó đối với bất kỳ ai khác, nhưng nó sẽ rất dễ dàng đối với cô.’

‘...Tại sao dì chắc chắn về điều đó?’

‘Tôi chưa bao giờ thấy ai tài năng điên cuồng như cô hết.’

Loyar đánh giá rằng không ai cô từng gặp trong đời tài năng hơn Ellen.

Với hy vọng rằng cô ấy sẽ luôn ở bên Reinhardt, Loyar quyết định dạy cô ấy điều này.

Cô ấy thực sự không cần phải đợi ai đó dạy cho mình kỹ năng này. Điều đó có thể khó khăn với những người khác, nhưng với cô ấy thì còn hơn cả đơn giản.

'Nếu cô làm sai, cô sẽ nôn ra máu và chết.'

'Vậy thì đó là số phận của tôi.'

'Đó là như thế sao. Nếu cô cảm thấy mệt mỏi với việc chờ đợi ai đó dạy cho mình, hãy cố gắng tự mình làm điều đó một cách cẩn thận. Đừng lạm dụng nó, mặc dù. Nếu cô không vội, cô luôn có thể đợi Temple dạy cho mình, phải không?'

'Dì không thể dạy tôi sao?'

'Tại sao phải là tôi?'

Thật là một người vô trách nhiệm.

Nhưng cô ấy cũng phần nào biết ơn Loyar.

Đó là những gì Ellen nhớ.

Và giờ đây, Ellen đang phải đối mặt với một kẻ thù không thể hiểu nổi.

Cô ấy không đưa ra lời khuyên đó để cô ấy có thể sử dụng nó ngay lập tức trong một tình huống thực tế.

Nhưng bây giờ-

Ellen nhận ra rằng cô ấy phải làm điều đó để thoát khỏi hoàn cảnh của mình.

Không có lý do gì để cô ấy thử một thứ mà cô ấy chưa bao giờ học đúng cách. Cô ấy thậm chí không muốn chạm vào nó vì cô ấy biết kỹ thuật đó nguy hiểm như thế nào.

Tuy nhiên, cô không còn lựa chọn nào khác ngoài việc sử dụng nó. Bây giờ cô đã có lý do để thử sử dụng nó mặc dù không ai dạy cô bất cứ điều gì.

Còn hơn cả lố bịch khi cố gắng sử dụng phép thuật mà không biết một điều gì về cách thực hiện nó.

Cô ấy có thể đơn giản chạy trốn cùng Reinhardt bằng Cuộn Dịch chuyển.

Nhưng cô không có can đảm để đơn giản chạy trốn.

Cô ấy không biết làm thế nào mà pháp sư tên Relia, người nói rằng cô ấy là một pháp sư cấp thấp, lại có thể đột ngột bắn ra nhiều phép thuật cấp cao như vậy.

Rốt cuộc, cô ấy vẫn chỉ là một Pháp sư duy nhất.

Cô ấy sẽ không thể đối phó với con quái vật đó. Công việc của cô ấy và Reinhardt là chăm sóc thứ đó.

Pháp sư đang làm công việc của mình. Hoàn hảo, tại đó.

Cô không thể cứ thế bỏ mặc cô ấy và bỏ chạy.

Cô không đủ can đảm để mặc ai đó chết chỉ để tự cứu mình.

Cô ấy không biết rõ về cô ấy, nhưng họ đã chiến đấu cùng nhau nhiều lần.

Cô ấy không phải là người quý giá đối với Ellen cũng không phải là người mà cô ấy biết rõ, nhưng cô ấy là người luôn gắn bó với Ellen và tuân theo mọi yêu cầu vô lý của cô. Cô ấy không phản đối và làm theo ý mình mà không nói một lời nào. Ellen không biết cô đang che giấu bí mật gì, nhưng hiện tại, đó không phải là điều cô nên nghĩ tới.

Relia có vẻ rất buồn khi nói với tôi rằng họ sẽ giết vô số người, nhưng cuối cùng cô ấy vẫn tuân theo kế hoạch vô lý đó.

Cô luôn có thể tìm hiểu bí mật của Relia sau này.

Cô quyết định không bỏ rơi cô ấy lúc này. Cô không thể bỏ rơi một người đã chiến đấu vì cô.

Đó là những gì cô ấy nói với Austin.

Nếu đã không mạnh mẽ thì ít nhất cũng nên biết xấu hổ.

Làm theo lời mình, cô ấy hoàn toàn thất bại khi không chọn phương án bỏ rơi thành viên đáng ngờ trong nhóm của mình và bỏ chạy một cách trơn tru khi đối mặt với kẻ thù áp đảo.

Cô không thể chọn phương án đó.

Trong trường hợp đó, cô chỉ cần phải mạnh mẽ.

Một người thực sự phải mạnh mẽ để không biết xấu hổ. Người ta phải mạnh mẽ để tồn tại một cách trơ trẽn.

Vì vậy, bây giờ, cô phải đánh cược với mạng sống của mình.

Một canh bạc mạo hiểm mạng sống của cô ấy bằng cách sử dụng một kỹ năng mà cô ấy chưa bao giờ sử dụng trong đời cũng như chưa học được gì về nó.

Cô không có can đảm để chạy trốn, vì vậy cô đã mạo hiểm mạng sống của mình với danh nghĩa trở nên mạnh mẽ hơn.

Giống như anh trai mình đã làm.

Vì không thể kìm nén lương tâm, cô đã đi theo con đường giống như anh trai mình, người đã bám lấy mạng sống của anh rất nhiều trong khi chịu áp lực liên tục phải trở nên đủ mạnh mẽ để giữ vững lương tâm của mình.

Cô không biết làm thế nào...

Nhưng cô ấy sẽ làm điều đó.

[Sức mạnh ma thuật] trong cơ thể cô ấy...

Nó sẽ tăng cường hơn nữa khả năng của lớp vỏ của nó.

Nó cũng sẽ tăng thêm khả năng bảo vệ giống như áo giáp cho làn da của cô ấy.

Người phụ nữ tóc hoa râm có thể thực hiện [Tăng cường sức mạnh ma thuật] một cách khéo léo như vậy lại có thể tung ra một cú vung kiếm toàn diện với Lament mà không hề hấn gì chỉ bằng cách sử dụng kỹ năng đó. Ellen thậm chí còn không cùng đẳng cấp với cô ấy. Tuy nhiên, chỉ vì cô ấy biết cách [Tăng cường sức mạnh ma thuật] ở một mức độ nào đó không có nghĩa là cô ấy có thể ngăn chặn đòn tấn công của Lament dễ dàng như vậy. Cô ấy có lẽ đã ở trong lớp thạc sĩ. Đó là những gì Ellen đoán.

Cô thậm chí còn không chắc mình có thể sử dụng kỹ năng đó đúng cách hay không.

Cô ấy biết kết quả mong muốn nhưng không biết quá trình làm thế nào để đạt được điều đó.

Bồi bổ cơ thể.

Bà dì tóc hoa râm đó chắc chắn rằng bà ấy sẽ có thể sử dụng nó mà không cần ai dạy cho bà ấy.

“Haaaaa...”

Nguyên liệu thô được nhúng vào cơ thể cô ấy, và cô ấy sẽ sử dụng nó để tăng cường hiệu suất tổng thể của cơ thể mình một cách bùng nổ.

Cô ấy đã bao giờ quá tập trung trong cuộc sống của mình chưa?

Cô ấy đã bao giờ lo lắng như thế này trong đời chưa?

Ellen mở mắt ra khi một giác quan nào đó đang dần thức tỉnh trong cô.

Vào thời điểm đó, đôi mắt của Ellen dường như tỏa sáng màu xanh lam.

Đối thủ của cô đang theo dõi cô.

*Vang!

Cơ thể của Ellen đột nhiên biến mất.

Tốc độ của cô ấy vượt xa những gì con người có thể đạt được.

Trong khi lơ lửng trên không, mũi kiếm của Ellen vung chính xác về phía cánh tay cầm kiếm của Zombie. Năng lượng màu xanh đang cuộn xoáy quanh cơ thể của Ellen.

*Kakaaang!

Tuy nhiên, con Zombie đã chặn đòn tấn công của cô.

"Thật là điên rồ."

Âm thanh trầm bầm thẳm lặng của Reinhardt lọt vào tai Ellen.

Con quái vật mà trước đây họ đã không thể đẩy lùi bằng sức mạnh của mình, giờ đang bị đẩy đi ngay lập tức.

Cô không thể chạy trốn.

Nếu cô ấy không thể chạy trốn, thì cô ấy nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ hơn.

Ellen bình tĩnh tiếp tục các cuộc tấn công của mình, được hỗ trợ bởi các giác quan nâng cao có thể làm nổ tung não cô nếu cô bất cẩn.

* * *

Tôi không thể tin vào mắt mình. Ellen đang đẩy lùi con quái vật đã dễ dàng áp đảo chúng tôi về [sức mạnh thể chất] cho đến thời điểm đó.

*Bang! Kakaang! Khang! Khang!

Nó cố chặn đòn kiếm của Ellen, nhưng nó chỉ bị đẩy lùi. Nó dường như rất khó để tự vệ.

[Tăng cường sức mạnh ma thuật]

Đó là một chủ đề cốt lõi trong chương trình giảng dạy của Temple và là một phần rất quan trọng của câu chuyện chính. Chúng tôi đã phải học nó bắt đầu từ năm tới. Mặc dù mọi người bắt đầu học nó cùng một lúc, nhưng chỉ có Ellen là có thể thức tỉnh nó ngay khi được dạy.

Tất cả các học viên tài năng chiến đấu đều phải luyện tập kỹ năng đó và trải qua nhiều thử nghiệm và sai sót khác nhau. Một thực tế ai cũng biết là một số người sẽ không đánh thức được kỹ năng đó ngay cả sau khi tốt nghiệp.

Sau khi thức tỉnh kỹ năng, Ellen nhanh chóng đạt đến cấp độ của một siêu nhân.

Tuy nhiên, lịch sử đã thay đổi.

Ellen đã thành công trong việc đánh thức [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của mình bằng chính sức mạnh của mình.

[Đã đạt được thành tích – Siêu nhân (Ellen Artorius)]

[Ellen Artorius bước vào con đường trở thành siêu nhân nhanh hơn dự định ban đầu.]

[Bạn đã nhận được 500 Điểm Thành tích.]

Ellen đã thay đổi lịch sử, nhưng tôi không thể ít quan tâm đến thành tựu đó vào lúc này. Tôi không thể can thiệp vào cuộc chiến của cô ấy.

*Pang! Bang!

“Khục khục!”

Tôi lần lượt giết một số Zombie mà Eleris đã bắn trượt để chúng không can thiệp vào cuộc chiến của Ellen. Mức độ thối rữa của chúng cao hơn nhiều so với ở Klitz Point, và thật khó để chống lại chúng với mùi kinh tởm bốc ra từ những thứ đó và vẻ ngoài thậm chí còn kinh tởm hơn của chúng.

Cắt đầu chúng, tôi đã giết được mọi Zombie cố gắng tiếp cận Ellen.

*Bang! Bang! Bang!

Tôi thậm chí không thể gọi đó là âm thanh của kiếm va vào kiếm nữa. Nó nghe như tiếng gầm của vũ khí hạng nặng đập vào nhau.

Ellen, người đã sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật], tỏa ra năng lượng màu xanh từ khắp cơ thể. Cô ấy trông giống như một đồng lửa.

*Vút!

Và chỉ với một đòn duy nhất, cô đã xé toạt con Zombie.

*Vút!

Ellen lao thẳng tới cánh tay không phòng bị của con quái vật. Cứ như thế, thanh kiếm lại một lần nữa rời khỏi tay một người khác.

*Vút!

Sau đó, Ellen chặt đầu con Zombie sau khi nó làm mất thanh kiếm. Ellen đã thành công trong việc cắt đứt cánh tay của thanh kiếm lần thứ hai.

*Urg! Ho! Ho!

“Ellen!”

Tuy nhiên, ngay khi Ellen xử lý con Zombie, cô bắt đầu ho ra máu. Việc cô ấy sử dụng được [Tăng cường sức mạnh ma thuật] đã là một phép màu, điều mà cô chưa từng sử dụng trong đời trước đây. Tất nhiên, phải có một số tác dụng phụ.

Tình hình thật thảm khốc.

Thanh kiếm bắt đầu tự di chuyển trở lại.

Nó đang cố tìm vật chủ tiếp theo.

Ellen đã mất khả năng. Nếu thứ đó tìm thấy vật chủ tiếp theo của nó, sẽ không có lối thoát.

Tôi không thể hoàn toàn dựa dẫm vào Eleris.

Tôi đã phải làm một cái gì đó.

Tôi đã phải làm một cái gì đó!

“Cái này... Chết tiệt!”

Tôi lao mình về phía trước và nắm lấy chuôi thanh kiếm sắp sửa bay trong không khí một lần nữa.

Tôi đã sử dụng [Viết lại].

Tôi sẽ không thể bị kiểm soát bởi thanh kiếm đó!

[Không thể thực hiện Sửa đổi.]

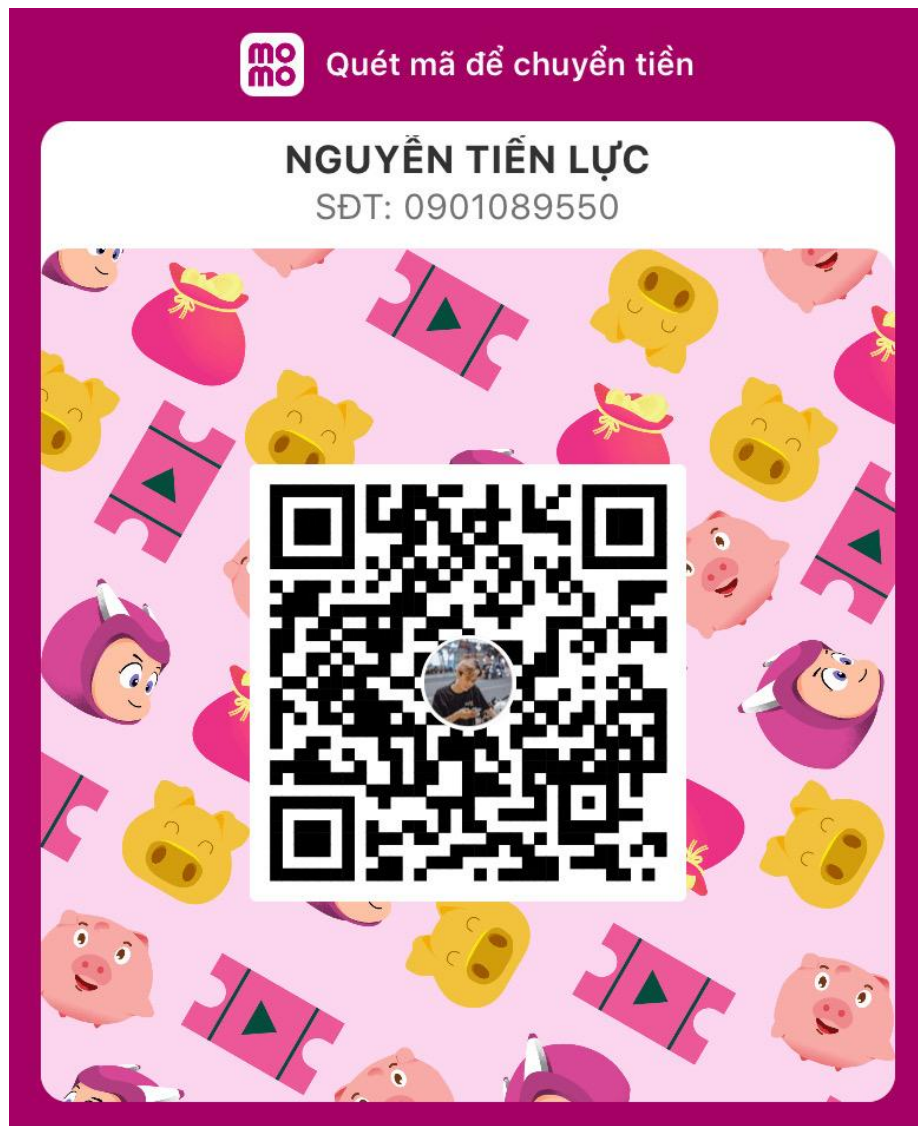
Tuy nhiên, kỳ vọng của tôi đã hoàn toàn bị phản bội. Tôi không thể làm gì để không bị thanh kiếm điều khiển sao? Có một lời nguyên mạnh mẽ như vậy được đặt trên thanh kiếm đó?

Nhưng đó không phải là lý do.

[Tài năng 'Linh Hồn Thần thánh' của bạn đang bảo vệ bạn.]

Thuộc tính mà tôi nhận được từ Olivia Lanze, [Linh Hồn Thần thánh], đang bảo vệ tôi.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading